

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. Петрич, 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Мая Банчева

при участието на секретаря Дияна Петкова
като разгледа докладваното от Мая Банчева Административно наказателно
дело № 20201230200471 по описа за 2020 година

I. ОБСТОЯТЕЛСТВА ПО ПРОИЗВОДСТВОТО

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от „Л.Т.***“ ЕООД, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. „Г. Д.“ № ***, представлявано от управителя Ц. Ц., чрез адв.С. П. от АК-Б., със съдебен адрес гр. П., ул. „Ц.Б.“ № ***, срещу Наказателно постановление № 01-001636/30.07.2020 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ гр. Б., с което на основание чл.416, ал.5 от КТ и във връзка с чл.415, ал.1 от КТ на дружеството жалбоподател е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1500.00 /хиляда и петстотин/ лева, за нарушение на чл.415, ал.1 от Кодекса на труда.

В жалбата се излагат съображения за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление, издадено при нарушение на процесуалния закон по изложени съображения. Искане се от съда да постанови решение, с което да отмени изцяло атакуваното НП, в условията на евентуалност да бъде намален размерът на наложената имуществена санкция до нейния законодателно определен минимум.

В съдебно заседание, дружеството жалбоподател „Л.Т.***“ ЕООД, редовно призовано, се представлява от процесуален представител – адв.С.П.. Същата поддържа жалбата, моли съда да отмени изцяло процесното Наказателно постановление, като сочи допълнителни основания. Претендира разноски.

Административно-наказващият орган, чрез процесуалния си представител, оспорва подадената жалба и моли съда да потвърди обжалваното НП, като правилно и законосъобразно. Претендират се разноси.

Териториално отделение – П. към Районна прокуратура - Б., редовно уведомени, не изпращат представител за участие по делото.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства, подробно описани в протоколите от проведените съдебни заседания.

II. ФАКТИЧЕСКИ ИЗВОДИ

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено следното от фактическа страна :

Безспорно се установи по делото, че П. М. Д., от гр. Р., ЕГН *****, депозирал в Дирекция „Инспекция по труда“ - гр. Р. сигнал, заведен с Вх. № 19112295 от 13.11.2019 г., срещу „Л.Т.***“ ЕООД, ЕИК.

По повод наведеното в сигнала, който бил изпратен на Д „ИТ“ - гр. Б. по компетентност, на 04.11.2019 г. на място на седалището и адреса на управление, на 12.11.2019 г., 19.11.2019 г. и 10.12.2019 г. по документи, свидетелката С. Н. С. и С.Т.А. – главни инспектори в Дирекция „Инспекция по труда“ гр. Б., извършили проверка по спазване разпоредбите на трудовото законодателство на „Л.Т.***“ ЕООД, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. „Г.Д.“ № ***, представлявано от управителя Ц. ЦВ. В хода на проверката, при преглед на личното трудово досие на П. М. Д., длъжностните лица установили, че П. М. Д. е в трудово правоотношение с „Л.Т.***“ ЕООД - гр.П. по силата на Трудов договор № 2/13.09.2019г., в изпълнение на длъжността „Шофьор, товарен автомобил“. Проверяващите установили, че със Заповед № 2019-002/01.10.2019г. на Управителя на дружеството, Д. е командирован за срок от 16 дни, считано от 01.10.2019 г. до държави от Европейския съюз. Работата, която работникът следвало да извършва в мястото на командироване е посочена като „Международен превоз на товари“ и същата е следвало да бъде извършена с товарен автомобил. За периода на командироване Д. е следвало да получи командировъчни пари, както следва: дневни разходи за 16 дни X 50,00 еуро, всичко 800.00 еуро, чийто размер е за сметка на „Л. Т.***“ ЕООД - гр.П.. Представено е Платежно нареждане за кредитен превод от 10.10.2019г., с основание за плащане „Командировки“, от което е видно, че на П.Д. е извършен превод по банков път с горепосоченото основание в размер на 782.33 лв., която сума не е пълният размер на дължимите командировъчни пари на Д. за периода на командироване.

С Протокол за извършена проверка с Изх. № ПР1935588/10.12.2019 г. на Д"ИТ" - гр. Б. са дадени задължителни предписания на дружеството жалбоподател, като в т. 9 от същия е посочено, че дружеството е длъжно да плати остатъка от командировъчните пари на ден за времето на изпълнение на международните рейсове за м. октомври 2019г. на работника П.

М. Д., чийто размер се определя съгласно индивидуалните ставки, определени в т. 1 от Приложение № 3 към Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина съгласно чл. 31, ал. 1 във вр. с т. 1 от Приложение № 3 към Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина (Обн., ДВ. Бр.50/11.06.2004г.), във връзка с чл.215, ал.1 от Кодекса на труда". Задължителното предписание е било с краен срок за изпълнение - 03.01.2020 г.

Същият протокол е подлежал на обжалване в 14 дневен срок от датата на връчване, както чрез Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, така и пред Административен съд – Б.. В този срок дружеството не е обжалвало протокола и същият е влязъл в законна сила. В хода на проверката по документи не са представени други платежни документи /фишове за получени трудови възнаграждения, разходни касови ордери, извлечения за банкови преводи или други платежни документи/, удостоверяващи изпълнението на задължително предписание № 9 от горепосочения Протокол, въз основа на което е направен извода, че същото не е изпълнено. Задължителното предписание не е обжалвано в установения от закона срок и същото е влязло в сила. Освен това същото е подлежало на предварително изпълнение, независимо от обжалването.

С Призовка от 23.03.2020 г. изпратена чрез Български пощи с известие за доставяне ИД PS 2700 01D0LU J, на основание чл. 45, ал.1 АПК, получена от последното на 24.03.2020 г., и призовка от 07.04.2020 г., на основание чл. 45, ал.1 АПК, връчена след извършено посещение на седалището и адреса на управление на проверяваното дружество, която е получена от упълномощено лице, „Л.Т.****“ ЕООД - гр. П. е призовано за извършване на последваща проверка по документи в Д"ИТ" - гр. Б., относно изпълнение на дадените задължителни предписания. Следвало е да се представят документи, удостоверяващи изпълнението на задължителните предписания, обективирани в горепосочения Протокол, тъй като такива не са представени на място в счетоводния офис, обслужващ търговеца в гр. П., ул."Г.Д." № ***.

На 09.04.2020 г. Д"ИТ" - гр. Б. е уведомена по електронен път чрез Декларация с вх. № 20030153/09.04.2020г. от търговското дружество, че не са предприети действия по изпълнение на принудителните административни мерки. Не са представени документи, удостоверяващи изпълнението на задължително предписание № 9 от горепосочения Протокол, нито са направени възражения в смисъл, че съществуват.

При последваща проверка, извършена от служители на Д „ИТ“ - гр. Б. на 07.04.2020 г. на място на седалището и адреса на управление, на 09.04.2020 г. и 10.04.2020 г. по документи, по повод изпълнение от страна на дружеството жалбоподател на дадените задължителни предписания, същите установили, че работодателят „Л.Т.****“ ЕООД не е изпълнил даденото задължително предписание № 9 с Протокол с Изх. № ПР1935588/10.12.2019 г. За резултатите от извършената проверка свидетелката С.С. и Т.К. – гл. инспектори в Д „ИТ“ - гр. Б., на 13.04.2020 г. съставили Протокол за извършена проверка с Изх. № ПР2008422/10.04.2020 г., който бил връчен на представител на дружеството на 16.04.2020 г.

По реда на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН „Л.Т.***“ ЕООД е поканено за съставяне на АУАН с Покана с изх. № 20038296/27.05.2020 г., получена от представител на дружеството на 28.05.2020 г.

Въз основа на установените факти и констатираните нарушения, обективирани в Протокол за извършена проверка с Изх. № ПР2008422/10.04.2020 г., на 01.06.2020 г. СП. Н. СТ. - гл. инспектор в Д „ИТ“ - гр. Б., в присъствието на свидетелите Т. Г. К. и Й. В. К., съставила АУАН № 01-001636 на „Л.Т.***“ ЕООД, с ЕИК: ***, гр. П.. В акта свидетелката С. възприела, че в определения за това срок, дружеството жалбоподател в качеството му на работодател не е изпълнил задължително предписание № 9, дадено с Протокол за извършена проверка с Изх. № ПР1935588/10.12.2019 г., а именно: „Л.Т.***“ ЕООД, гр. П., в качеството му на работодател да изплати на П. М. Д. остатъка от командировъчните пари на ден за времето на изпълнение на международните рейсове за м. октомври 2019 г., чийто размер се определя съгласно индивидуалните ставки определени в т.1 от Приложение № 3 към Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, съгласно чл.31, ал.1 във вр. с т.1 от Приложение № 3 към Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, обн. ДВ бр. 50/11.06.2004 г. във вр. с чл.216, ал.1 КТ“, като задължителното предписание е било с краен срок за изпълнение 03.01.2020 г., с което е нарушена разпоредбата на чл.415, ал.1 КТ.

Поради неявяване на законен или надлежно упълномощен представител на търговеца на посочените в поканата дата и час – 01.06.2020 г., 09:00 часа, АУАН е съставен в Д„ИТ“ - гр.Б., в отсъствие на нарушителя. АУАН е връчен на нарушителя по реда на чл. 416, ал. 3 от КТ.

Въз основа на така съставения АУАН, Директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ гр. Б. издал обжалваното № НП 01 – 001636 от 30.07.2020 г., с което, след като подробно е описал действията по констатиране на нарушението и провеждане на административното производство, за неизпълнение на задължително предписание, дадено под № 9 от Протокол за извършена проверка изх. № ПР1935588/10.12.2019г. на Д "ИТ" - гр.Б., представляващо нарушение по чл.415, ал.1 КТ и на основание чл.416, ал.5 КТ във вр. с чл.415, ал.1 КТ, на дружеството жалбоподател е наложена имуществена санкция от 1 500.00 /хиляда и петстотин/ лева.

Горната фактическа обстановка се доказва по безспорен начин от събраните по делото писмени и гласни доказателства.

III. ПРАВНИ ИЗВОДИ

Имайки предвид направените фактически констатации, становищата на страните и приложимия закон, първоинстанционният съд прави следните **правни изводи**:

Относно допустимостта на жалбата

Жалбата, с която е сезиран съдът, е процесуално допустима. Същата е депозирана от лице, което има интерес от провеждането на настоящото производство, срещу акт, подлежащ на оспорване пред РС – П.. Спазен е и законоустановеният 7 - дневен срок, считано от датата на връчване на препис от НП.

Относно основателността на жалбата, съдът намира следното:

В конкретния казус съдът счита, че се доказва по безспорен и категоричен начин извършено от дружеството жалбоподател нарушение на чл.415, ал.1 КТ по следните съображения:

„Л.Т.***“ ЕООД е привлечено към административнонаказателна отговорност за това, че в определения му срок /до 03.01.2020 г./, в качеството му на работодател не е изпълнил задължително предписание, дадено под № 9 от Протокол за извършена проверка изх. № ПР1935588/10.12.2019 г. на Д"ИТ" - гр.Б., а именно: да изплати на П. М. Д. остатъка от командировъчните пари на ден за времето на изпълнение на международните рейсове за м.октомври 2019 г., чийто размер се определя съгласно индивидуалните ставки определени в т.1 от Приложение № 3 към Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, съгласно чл.31, ал.1 във вр. с т.1 от Приложение № 3 към Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, обн. ДВ бр. 50/11.06.2004 г. във вр. с чл.216, ал.1 КТ.

С НП е ангажирана отговорността на дружеството за неизпълнение на дадени на основание чл.404, ал.1, т.1 КТ задължителни предписания по спазване на трудовото законодателство. Релевантни за съставомерността на нарушението по чл.415, ал.1 КТ факти са два: наличието на дадени по надлежния ред предписания и тяхното неизпълнение в указания срок от адресата им. При извършване на преценка за съответствието на издаденото НП с материалния закон, съдът изследва единствено посочените два факта и ако установи, че са налице следва да констатира съответствието на обжалвания административен акт с материалния закон.

В конкретния случай е безспорно установено, че с протокол изх. № ПР1935588/10.12.2019г. на Д "ИТ" - гр. Б. са дадени на дружеството жалбоподател предписания за изпълнение - съгласно протокола са дадени 11 предписания. Посоченият протокол е връчен на И.С., явяващ се управител на счетоводното дружество обслужващо „Л.Т.***“ ЕООД. В последващата проверка отново не са представени доказателства, касаещи изплащане на остатъка от командировъчните пари на ден за времето на изпълнение на международните рейсове за м. октомври 2019 г. на работника П.Д.. Напротив, дружеството с декларация вх. № 20030153/09.04.2020 г., изпратена по електронен път е уведомило Д “ИТ“ - гр.Б., че не са предприети действия по изпълнение на дадените предписания. Съответно не са и представени документи за тяхното изпълнение. В този смисъл работодателят не е изплатил остатъка от командировъчните пари на ден на П.Д. за времето на изпълнение на международните рейсове за м. октомври 2019 г., тоест не е изпълнил предписание № 9. Срокът за изпълнение на това предписание е бил до 03.01.2020г.

От изложеното следва безспорният извод, че предписанието не е било изпълнено, както е

безспорен и фактът, че последното не е било оспорено по административен и/или съдебен ред и е влязло в сила, за който факт страните не спорят. Спорът се провежда на плоскостта за липсата на валидно трудово правоотношение, възникнало между „Л.Т.****“ ЕООД и работника П. М. Д. и поради тази причина, и липсата на задължение на работодателя за изплащане на остатъка от командировъчните пари на ден на П.Д. за времето на изпълнение на международните рейсове за м.октомври 2019 г.

Неизпълнението на посоченото предписание АНО е установил на 09.04.2020 г., когато е уведомен от „Л. Т.****“ ЕООД, че не са предприети мерки за изпълнение на предписанието.

При тези факти, съдът е на мнение, че „Л.Т.****“ ЕООД е осъществило състава на коментираното нарушение, тъй като е било дадено задължително предписание. Това предписание е било сведено до знанието на дружеството, тъй като протокол с изх. № ПР1935588/10.12.2019 г. на Д "ИТ" - гр. Б. е връчено по адреса на управление и седалището на дружеството. Протоколът, обективиращ дадените предписания е връчен лично на И.С., в качеството му на управител на счетоводното дружество и който е изрично упълномощен да получава документи, свързани с дейността на „Л.Т.****“ ЕООД - гр. П..

В настоящото производство дружеството жалбоподател, чрез процесуалният си представител, оспорваше факта на възникване на трудово правоотношение между страните, съответно – липсата на задължение от страна на „Л.Т.****“ ЕООД в качеството му на работодател да изплати остатъка от командировъчните пари на П.Д. за времето на изпълнение на международните рейсове за м. октомври 2019 г. Доказването на това обстоятелство обаче е ирелевантно в настоящото производство по реда на ЗАНН, то би било относимо в производството по оспорване на даденото предписание по реда КТ. Такова оспорване обаче изобщо не е предприето пред по-горестоящия административен орган, нито е предприето по съответния съдебен ред. В настоящото съдебно производство е недопустим косвения съдебен контрол по отношение на визириания административен акт - предписание по чл.404, ал.1, т.1 КТ, поради което аргументи свързани с незаконосъобразност са неотносими и не следва да бъдат обсъждани. Не е предмет на разглеждане в настоящото производство налице ли е било трудово правоотношение, възникнало между „Л.Т.****“ ЕООД и П. М. Д. и оттук следва ли дружеството жалбоподател да изплати остатъка от командировъчните пари на ден на П.Д. за времето на изпълнение на международните рейсове за м. октомври 2019 г. Тези въпроси е следвало да намерят място единствено в производството, развиващо се по административен и съдебен ред относно оспорването законосъобразността на дадените предписания пред административните съдилища. Ето защо, в настоящото производство, издаденото предписание, независимо дали е законосъобразно или не, подлежи на изпълнение. Задължителните предписания на контролните органи на Инспекцията по труда представляват принудителна административна мярка, тъй като вменяват правни задължения на своите адресати-чл.404, ал.1 КТ. Поради тази причина при несъгласие на адресата с разпореденото му задължение, способът за защита е оспорване законосъобразността на наложената му административна мярка, както и спиране на нейното изпълнение, тъй като изрично в чл.405 КТ е предвидено, че жалбата не

спира изпълнението.

Доколкото срокът и изпълнението на конкретно определеното задължение по КТ са елемент от задължителното предписание, то констатацията за изтичането на срока на предписанието и неизпълнението на задължението в указания срок, са необходимо и достатъчно условие за ангажиране на отговорността на дружеството за неизпълнение на предписанието, съгласно чл.415, ал.1 КТ, без да е необходимо да се разглежда по същество дали тези предписания са законосъобразни. В тази насока е константната съдебна практика и произнасяния на редица Административни съдилища.

Съдът не констатира и нарушение на процесуалните правила относно съставянето на акта и издаването на НП. Последните са съставени при спазване императивните изисквания на ЗАНН. Същите съдържат всички необходими за тяхната редовност от формална страна реквизити, визирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

С оглед на изложените по-горе съображения, НП като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

С оглед крайния изход на спора и направеното от юриконсулта на въззиваемата страна искане за присъждане на юриконсултско възнаграждение, като взе предвид фактическата и правната сложност на случая, съдът прецени, че жалбоподателят следва да бъде осъден на основание чл. 63, ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 143 от АПК да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Б., юриконсултско възнаграждение в размер на 150.00 /сто и петдесет/ лева, определено съгласно чл. 144 от АПК във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 01-001636/30.07.2020 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ гр. Б., с което на „Л.Т.***“ ЕООД, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. „Г.Д.“ № ***, представлявано от управителя ЦВ. ЦВ., на основание чл.416, ал.5 от КТ и във връзка с чл.415, ал.1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1 500.00 /хиляда и петстотин/ лева за нарушение на чл.415, ал.1 от Кодекса на труда.

ОСЪЖДА „Л.Т.***“ ЕООД, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. „Г.Д.“ № ***, представлявано от управителя Ц. Ц. да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - гр.Б., сумата от 150.00 /сто и петдесет/ лева, представляваща разноски за юриконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване по касационен ред по реда на АПК, пред Административен съд - Б., в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____